St. 3. V Gorici, 15. januarja 1886. Tečaj XVI.

SOČA

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . f. 4 40
Pol leta . . . . . „ 2 20
Četvrt leta . . . . . „ 1 10

Pri oznanilih in tako tudi pri „poslanicah“ se plačuje za navadno trstopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ „ 2 „
6 „ „ „ „ 3 „

Za veče črke po prostoru.

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v nunski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnina pa opravništvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Dolalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravništvu.

Navod,

kako je napravljati poddružnice družbe sv. Cirila in Metoda.

Poddružnica se lahko napravi v vsakem kraji, kjer se oglasi dvajset udov (§. 4 družbenih pravil).

Družbeno vodstvo (za zdaj osnovni odbor) ali njegov pooblaščenec skliče te ude na ustanovni poddružnični zbor.

Tak zbor je vsaj 24 ur pred naznaniti politični gosposki, in sicer v mestih, kjer je c. kr. policijska direkcija, naznani se tej, v drugih mestih in povsod drugod pa c. kr. okr. glavarstvu kot policijski oblasti.

Na ustanovnem poddružničnem zboru izvoli se začasno načelništvo t. j. prvomestnik, njegov namestnik, zapisnikar in blagajnik, ter ako je treba, vsakemu teh dveh po jeden namestnik. Potem se vsprejemajo in potrdijo poddružnična pravila po načrtu. Tako je poddružnica ustanovljena, ter se nje ustanovitev s prošnjo naznani naravnost c. kr. ministerstvu za notranje reči.

To prošnjo vloži ali pooblaščenec družbenega vodstva (za zdaj osnovnega odbora) ali pa vsled prošnje začasnega načelništva družbeno vodstvo (za zdaj osnovni odbor).

Prošnji do ministerstva, ki ima kolek 50 kr., prilože se poddružnična pravila in pravila glavne družbe, vsakatera v petih primerkih, ter se dene na vsak primerek kolek 15 kr.

Če pooblaščenec uloži prošnjo, mora pridejati tudi svoje nanj glaseče se pooblastilo, ki ima kolek 50 kr.; družbeno vodstvo pa priloži prošnjo poddružničnega načelništva s kolekom 15 kr.

Ce se pa hoče, da ministerstvo pravni obstanek kake poddružnice izrecno potrdi (§. 9 društvenega zakona od 15. novembra 1866), mora se potrditev v prošnji posebej prositi in na jeden primerek poddružničnih pravil dejati kolek 1 gld.

Naj se torej vsak, ki hoče tako prošnjo kot pooblaščenec uložiti, obrne pred do družbenega vodstva, da mu pošlje pravilno pooblastilo. Ako je pa želja, da se poddružnična ustanovitev c. kr. ministerstvu naznani po družbenem vodstvu, naj začasno načelništvo temu izreče to željo v dopisu, ki ga podpišeta vsaj začasni prvomestnik in tajnik in mu priložita vsprejeta pravila v petih primerkih.

Ako ministerstvo v štirih tednih po uloženem naznanilu poddružnice ne prepove, ali, ako ono pred odgovori, da je ne zabranjuje (§. 7 društvenega zakona od 15. novembra 1866), sme poddružnica začeti svoje delovanje.

Opomniti je še, da je tudi treba poddružnične načelnike v treh dneh potem, ko so za trdno postavljeni, kakor tudi vsak poddružnični zbor naj manj 24 ur pred naznaniti tisti politični gosposki, kakor je zgorej rečeno za poddružnični ustanovni zbor.

Konečno se nujno opominja, da naj se vsaka poddružnica, ko je po ministerstvu dovoljena, oziroma ne zabranjena, precej naznani družbenemu vodstvu, da jo dene v svoj izkaz.

Blagovoljen svet kmetovalcem goriške okolice.

(Dalje.)

Ko sem bil začel preteklo leto dolgi ta dopis, nisem mislil, da se tako velikansko naraste, da ga ne bode konec v enem letu, marveč da bode treba še kos novega leta za skončanje. Meni se rado tako godi, da se ne držim strogo predmeta, da odskakujem semtertje, zdaj na desno, zdaj na levo; zdaj mi šine v glavo ta, zdaj ona misel in se skoraj ne morem premagati, da bi jo kot mal lišp ne prilepnil predmetu. Ker meni to dopada, menim, da je všeč tudi drugim. A bojim se, da bodo učenjaki moje pisanje drugače sodili ter trdili, da pisarim brez logične zveze, da blodim semtertje kakor otrok, ki še ne pozna rednega mišljenja ali logike. Take prosim za zamero, priporočam jim potrpežljivost ter opozarjam na silno veliko važnost predmeta, ki zasluži, da se vsestransko osvetli.

K stvari: kličejo večkrat v zborih. T o r a j k stvari. S tem dopisom, s tem novim letom, katero smo po milosti božji ravnokar nastopili, ima nastopiti nova, vsaj v eni stroki kmetijstva boljša doba. To je moja vroča želja, ki bode prinašala naši deželi leto za letom tisuče in tisuče dobička, ki so do sedaj vsako leto segnili zarad malomarnosti po tleh, če se bodo naši kmetovalci hoteli udati mojemu nasvetu.

Sedaj pa moram še povedati, kako se je meni in pa našim kmetom godilo z mediko preteklo leto 1885, to je, kako smo jo sušili, in tako zvršim 3letni zgodovinski črtež o tej stvari. S prvo košnjo imeli so tukajšnji kmetje jako velik križ, jaz, hvala Bogu! nobenega. Deževalo je skoraj dan na dan čez 14 dni. Ko je bila medika godna za košnjo, so kmetje težko, nestrpno pričakovali ugodnega vremena, da bi jo pokosili. Če je bil pa en dan lep, ugoden, drugi dan je spet padal dež. Kmetje so po toliko dneh mediko po tleh imeli, pa kako jo posušiti? Kajti če se je en dan nekoliko odtekla, se je pa uže drugi dan spet namočila. Solnce spomladi nima še dovolj moči; tla so bila vedno namočena; iz njih puhtela je vlažnost na mediko, ki je po tleh ležala, in na ruso deteljo. Tako so imeli ubogi kmetje veliko preglavico, mnogo dela in tuge, valjali so blago kakih 14 dni po tleh, skazili so je nekateri delom, drugi za polovico, in drugi še za več. Jaz pa nisem imel ne tuge, ne skrbi, ne brespotrebnega dela, ne škode. Ko je bila medika godna, dal sem jo pokosit brez ozira na vreme; kosili so jo tudi med malim dežjem. Ko se je pa malo odtekla spravili smo jo v kozolce in jaz sem zadovoljen in vesel rekel: B o g t e s e d a j o b v a r u j, m o j a s i. Posušila se mi je izvrstno, dasi je dolgo deževalo.

Stal sem necega dne v Brajdi tik ceste, ko pelje kmet-kolon italijanskega oskrbnika voz medike memo. Pristopim k vozu — a moj Bog, kakšna je bila? Bila je vsa rujava, skoraj gola stebla, pa še ta na pol surova. Dobro, da je bila uže prodana in sicer dobro prodana po 1 gl. 20 kr. cent, kajti tako blago se ne sme spraviti na kup pod streho, ker bi se lahko popolnoma pokvarilo.

Vprašam sedaj: Kdo preračuni velikansko škodo in zgubo po vsej deželi, sosebno če prevzamemo semkaj še furlansko ravnino? Koliko izvrstne krme je šlo delom pod zlo? A ne samo, da so kmetje toliko krme zelo pokvarili, marveč s tem, da so več ali manj 14 dni pokošeno mediko po tleh valjali, so tudi ovirali v raščí tudi naslednjo košnjo. Jaz sem spravil vso mediko v par dneh v kozolce in nova je rasla, da je bilo veselje, ki je imela obilo mokrote in gorkote. Tako sem jaz prehitel za 14 dni vse druge, moja druga košnja bila je že na pol dorastla, med tem da so drugi še le njive praznili. Tudi laška kmetijska šola je ostala okolo 14 dni za menoj. Lep napredek!? Lep vzgled!?

„Sila kola lomi“, veli naša prislovica. To silno pomladansko deževje je, hvala Bogu! vendar nektere naših zdramila, sila prignala jih je do tega, da so me začeli posnemati, poskusili so s kozolci uže v spomladi in zvedel sem, da so jako zadovoljni. Četeri taki so mi znani v Šempetru (med temi pa ni nobenega uže omenjenih dveh oskrbnikov); v Vertojbi jih je menda še več. Veliko veselje imel sem, ko zagledam na polji prve kozolce. No, sem vskliknil sam pri sebi: Zora puca, bit će dana (zôr se dela, bode dan).

LISTEK.

Blagovestnikom.

S. Gregorčič.

I.

Luč naša, bratje, od izhòda!
Od tam nam solnce nôsi zlati dan;
Omike žar spod jutrovskega svôda
Razširil do zapadnih se je stran;
In ljudstev svit, vír zémeljskega preporoda,
Ni bil li tam ljudém z nebá poslán?
Omike, vére luč nam od izhoda,
On dal nam tudi je Cirila in Metoda!

* * *

Nosili vere svít so nam i drugi,
Na severu German, Román na jugi.
A dedom davnim dar njihóv
Bolj kletev je rodíl kot blagoslóv.
Sè srcem tujim tuji učeniki
Učili dede v tujem so jeziki,
Ta glás jim pač je bíl na sluh,
A čul in ùmel ní ga duh.
Pač vrgli so malíke z žrtvenikov,
Iz src izruli niso jim malíkov,
In dási krščen že Slovàn,
Ostal po duhu je — pagan:
Bil uk je tuj — bil krst je mrtev;
A dàsi krst je mrtev bil,
Od prednikov je tirjal živo žrtev,
Duh narodni in jezik je moril.
Takó krstili naš so rod,
Smilúj, smilúj se mu, Gospód! —
In spet!
Čuj, bojni rog,
Konj rezgetanje,
Hrumenje silnih čet
In jekel žvenketanje, —
Oh, to je boja bog!
„O ne, sè spremstvom množnih vrst,
Slovanom nesemo le krst!“
In prišli so, krstiti jih želéč,
V l e v i c i križ, a v d e s n i meč.
In dede naše so krstíli
Sred dednih, širnih njih planjáv;
A ko so krst zvršíli,
Naš dom je bil in tuji meč krvav, —
A križ? Nanj dedov so prostóst pribíli!
Tako nas krstil rod je tuj,
Gospód, Gospod, oh pomilúj!

* * *

Vidvá drugače,
Ciril in pa Metód!
Pustila mesto sta domače,
Šla sta v Slovanov širno domovino
Preganjat z vere lučjo smot temino.
Nosili drugi s križem robstva so verige,
Vidva — ljubezni svete véz,
V desnici križ, v levici zlate knjige
Navdihnene z nebés.
Prinesla v glasih sta slovenskih,
V izvornih znamenjih pismenskih
Pradedom pismo od Bogá, —
Oj, to jim šlo je do srcá!
Pač srcu le domači glás
Mehkó se in sladkó prilega,
On srcu pravi vé izráz
In spet mogočno k srcu sega, —
Domači glas le nosi spás!
Kako pradedje so veseli
V domačih glasih uk sprejeli!
Ko čuli božja so veličja,
Možém celó solzé svetlé
Kapljale so z obličja, —
Oj, rajske rádosti solzé!
Kot hrasti vsled sekir udarjev,
Maliki na glasove té
Grmè so padali z o l t a r j e v,
Ležali strti v prahi so, —
Iz s r c bežali plahi so,
In src in pa svetišč oltar
Zavzél vesoljstva je vladár.
Kakó so dedje ga častili,
Kako hvalili in slavili!

Preverjen sem, da nikdo, ki me je letos začel posnemati, ne opusti več izvrstnega tega načina sušenja, marveč nadjam se, da bodo ti pametni možje še druge k temu prigovarjali in pridobivali, saj kar je dobro, to imamo posnemati, naj to vidimo kjerkoli si bodi.

Kakor je deževje v spomladi hudo oviralo sušenje prve košnje, tako ali še huje je dolgo deževanje nadlegovalo v jeseni zadnjo košnjo. Pri tej košnji je spet žalibog sila blaga šlo pod zlo! Nekteri si celo niso upali zarad vednega deževanja pokositi o pravem času ter so odkladali od dne do dne in čakali lepega vremena, katerega pa le ni hotelo biti. Tako je bila uboga medika od dežja vsa v tla vbita; rumenela je, peresca so ji odpadala in slednjič jo je še slana poparila. Med tem ce je pa moja uže od prvih dni oktobra v kozolcih sušila, dasi je deževalo, in napravil sem izvrstno blago. Ali ni to res čudež za to deželo, da kdo celo na dežji krmo suši? Ali niso toraj kozolci za kmete izvrstna naprava, velika dobrota?

(Dalje pride.)

Dopisi.

Iz Selkana, 14. januarja. — Naša čitalnica imela je prešlo nedeljo popoldne svoj 19. ti redni občni zbor. Ker šteje društvo do sedaj 42 društvenikov, udeležilo se je od teh obč. ga zbora nad tretjino. Predsednik g. Tomaž Jug pozdravi v lepem nagovoru gg. društvenike, ter priporoči edinost in složnost med njimi, ker le s tem se ohrani in bo napredovalo naše društvo, in da bodemo mogli prihodnje leto zedinjenimi močmi slovesno praznovati 20 letnico naše čitalnice. Tajnik g. J. Vuga je poročal o odborovem delovanji, ki je bilo s pohvalo sprejeto. Denarničar g. J. Makuc je poročal o denarnem stanu; imelo je društvo v preteklem leta 150 gl. in 90 kr. dohodkov in 133 gl. 62 kr. stroškov. Zbor se je na predsednikov nasvet denarničarju za njegovo požrtovalno delovanje toplo zahvalil. Pri raznih predlogih je predlagal odbornik Vuga, naj bi novi odbor priskrbel primernejše stanovanje. Zbor sprejme ta predlog, in naroči se novemu odboru, ako dobi primernejše stanovanje od sedanjega, ki bi bilo stanovitno, naj se zanj pogodi.

Peta točka dnevnega reda bila je volitev predsednika in novega odbora. Za predsednika bil je zopet per aklamacionem izvoljen g. Tomaž Jug. V odbor pa so bili voljeni sledeči gospodje: Abramič Janez, Gomišček Anton, Klemenčič Franc, Ličar Andrej, Mozetič Alojzij, Makuc Janez, Vuga Jušt in Vuga Jožef. Za namestnika: Buškin Anton in Srebernič Janez. Nadejati se je, da bode odbor neutrudljivo delal za obstanek in napredek naše čitalnice.

Po občnem zboru bila je domača zabava pri Alojziju Mozetiču, katere se je udeležilo lepo število društvenikov in tudi nekaj rodoljubov iz Gorice. Pri zabavi peli so domači pevci. Med petjem vršile so se tudi razne napitnice. Tako smo v prijateljskem narodnem duhu končali vesel večer po občnem zboru našega narodnega društva.

Rodoljub.

Tolmin, dne 10. t. m. — Po vsem svetu imajo navado, da o svojih trgih in vaseh kaj povedo v časnikih; le iz našega trga se nobeden ne oglasi, kakor da bi bil res Tolmin že od vseh ljudij pozabljen. Pa to ni tako; le nobenega ni, da bi se za ljubi narod kaj brigal. Naj se zgodi, kar si bodi, ni tega, da bi se potrudil in da bi svetu naznanil, kako se kaj napreduje pri nas. Kdor bi bil za to zmožen, je morebiti žejen, da si mora z dobro kapljico svojo žejo gasiti, da pozabi dnevni trud; zopet drugi mora spati, kajti celo noč se je zabavljal pri igrah ali pri kterih druzih neumnostih ali norčijah. Tako prevzamem pa jaz, neveden človek, to nalogo in opišem nekoliko drobtinic iz našega trga.

Slavna narodna čitalnica imela je meseca grudna letni občni zbor, in izvoljen je bil stari odbor na novo; zato pa tudi zelo napreduje. Izvolili so si narodnjaki naše čitalnice dobro poznani italijanski list „Il Corriere di Gorizia", kterega vi, gospodje čitatelji, dobro poznate. Po tem si vsak pošten Slovenec lahko misli napredek nekdanje narodne čitalnice. Kaj bi rekel pokojni gospod dr. Lavrič? zjokal bi se gotovo, ko bi videl današnje obnašanje čitalničarjev, britke solze bi točil, uskliknil bi: Bog pomagaj! čitalnice ni več, ampak spreobrnili so jo v kavarno ali pa v „Deutsches Casino" ali pa v „Italienisch deutscher Lesevereln", kér tam se malo, malo slovenski govori. (Tuji listi sami na sebi, ako se domači slovenski no prezirajo, niso še tolike graje vredni; ali če se nekateri gospodje prizadevajo, pospeševati v slovenskem Tolminu italijanščino in nemščino ter izpodrivati domači jezik v domačem društvu, je to več ko drzno. Tujci naj spoštujejo tolminski okraj in tolminski trg, v katerem dobro živijo, in naj se ne stavljajo v nasprotje z domačim prebivalstvom. To jim bo svetoval vsakdo, ki je bil kaj po svetu.)

Zarad tega lepega obnašanja zapira naša gospoda tržanom vstop v čitalnico, ki pravijo: Zakaj se bom s temi Lahi in Nemci prepiral? bolje je brez jeze živeti, ker tam ni pravega duha; saj ti gospodje se sramujejo domačih ljudi, kajti ni več, kakor je bilo nekdaj. Zdaj domačim gospodičnam in dekletom celo dékle pravijo; saj se je neka gospodična, hčerka uradnika, izrazila, da tolminskim deklam ne bo igrala, ko je zadnji dan leta imela biti igra in tombola. To so lepe hčere majke Slave; s takimi hčerkami lahko narod napreduje. Pa vendar smo igro priredili, če tudi pozneje. To mi je pa težko, da se moram pritožiti, da prav malo tržanov se je besede udeležilo; zakaj? to vejo sami. Ce tudi smo odločili čisti dohodek šolski mladini, to je ubogim, koliko je ostalo čistega dohodka, nisem računil.

Rokodelsko bralno društvo tudi le molči; ali misli kaj za blagor naroda? Da bi le ne bilo kakor v narodni čitalnici; Bog obvaruj! Res, da je društvo le mlado, vender se je že večkrat oglasilo za kakšno narodno stvar; ali za letos se še nič ne sliši, vse molči. Morda se boji gg. uradnikov; pa tega ne verujem.

Godbeno društvo je mlačno, ker godci obiskujejo premalo godbenih vaj; denarne pomoči je dovolj od več rok, le molči se preveč in nič se ne dela za višjo vzgojo v godbi.

Pevci so se nam popolnoma zgubili. Nekako čivkanje se v cerkvi sliši; pa pravijo oni, ki se na to razumejo, da je to cerkveno petje, za katero so v Gorici osnovali neko Cecilijansko društvo. Rad bi slišal, ali je res tam tako praščanje, kakor je tu pri nas. Morda je cecilijansko petje lepo in tudi cerkveno, kakor pravijo, da tudi to čivkanje pri nas je umetno in lepo. Saj bi tudi bilo, ako bi bilo zadosti moči; za tega del kér moči ni, ne dela petje nobenega utisa. Vsakemu pametnemu organistu je to dovolj; drugi pa ne razumejo, če še toliko popišem; zatoraj zadosti.

Imam še več, kar me teži; pa naj bo za drugič. Če se naši lahkomišljeni narodnjaki poboljšajo, ne bom dalje svaril in bom molčal; ako ne, pa še kaj povem; „Corrierovci" pa gotovo se ne spreobrnejo, ker ti so preveč zagrizeni v „benedetto Italiano", pa vender živijo v mogočni Avstriji in od žuljev naših Slovencev. Jaz bi takim ljudem svetoval, naj grejo tje dol, kjer se jim méd cedi, in tam naj bojo srečni. Potem bi jih naši slovenski ljudje nadomestovali in bi v miru živeli med svojimi rojaki.

Tolminec.

Iz Koberida, 20. dec. Kedór je imel priliko opazovati burne pojave v mirnem našem Koboridu tekom dveh mesecev, vsklikniti bi moral tužnim srcem: Ali je to mogoče? Govornik pri „besedi" v preteklem septembru nam je prav jasno dokazal, da črna zavist, nehvaležnost in hudobija posamnikov so vedno zasledovale one može, ki so imeli za narod, za njega duševni razvoj in gmotni razvitek srcè na pravem mestu. Dokazal je, da je resničen rek, ki pravi, da nikdo ni priljubljen v svoji domovini. Kedó ne vidi, kakih sredstev se posamniki ne poslužujejo, da dosežejo svoje namene? Nobeno sredstvo ni jim preslabo, če morejo ž njim ustreči svojej strasti, ali pa če morejo ž njim škodovati svojim političnim nasprotnikom.

Našli pa so se vedno tudi taki možjé, ki so jednakim junakom nasprotovali, ki so ljudstvo svarili pred njimi, ter odpirali mu oči, da bi spoznalo: kedó mu je pravi prijatelj in kedó le na videz, ki narod slepí ter ga uporablja za svoje namene.

Zastonj, mnogi niso mogli toliko spoznati, ker bili so zaslepljeni, za svobodno mišljenje nesposobni, in tedaj gorjé njim, ki so v splošni blagor izrekali resnice, ki so silno zbodale strahovalce.

Naj še dostavim to, kar je pel slavni naš Preširen:

„Sem zvedel, da vest čisto, dobro djanje
Svét zanič' vati se je zagovoril",

in pa:

„Sem videl čislati le le tó med nami,
Kar um slepí z goljfijami, lažami!" —

in naj sklenem s tem uvod v popisovanje naših domačih razmer.

(Dalje pride.)

V domačih glasih zdaj so brali
Slovani pismo iz nebá,
V domačih glasih pošiljáli
So prôšnje srčne do Bogá.
Domače pesmi iz svetišča
Odmevale so do zvezdíšča,
Njih glas je k Večnemu letèl
In čul ga Bog je in — umèl!
V domačih glasih vse molitve,
V domačih glasih njih daritve,
V domačih glasih vsak obrèd,
In srečen bil je zdaj naš ded.

* * *

Ne mrtvi krst, ne krst krvavi,
Ta krst je bil edino pravi!
Bil krst duhá je, krst življenja,
Krst prenovljênja, prerojênja,
Omiko z vero vred nosèč
Z obema narodnost družèč!

* * *

Oj, hvala vama iz srcá,
Solunska sveta brata dva,
Ki delo to sta izvršila,
Ki dede sta takó krstila,
Ki jezik naš branila sta,
Naš jezik posvestila sta!
Oj, hvala vama iz srcá
Solunska sveta brata dva.

„Slovan."

Politični pregled.

Središče notranje politike je še vedno v deželnih zborih, med katerimi se odlikujeta najbolj češki in štajerski, kjer pluskajo valovi narodne razburjenosti čez meje imenovanih pokrajin. V prvem ponavljal je poslanec Knotz napade na namestnika Kraus-a ter premleval stare fraze, katere je že v državnem zboru objavil, češ da imenovani namestnik Nemce zatira. Namestnik mu ni ostal odgovora dolžan ter je zatrdil, da ni nikdar Nemcev zatiral, temveč vedno obema narodoma bil pravičen. Iz vse obravnave razvidi se, da smatrajo Nemci pravico in jednakopravnost proti drugim narodom kot krivico proti Nemcem. Da so tudi letos spravili Nemci v tem zboru narodno vprašanje na površje, je naravno, a uspeha ne bodo imeli v tem oziru. V štajerskem deželnem zboru je znamenit odgovor nemško-liberalnega namestnika Kübeck-a na interpelacijo deželnega poslanca in celjskega župana Neckermanna v oziru žalostnih razmer na celjski gimnaziji. Da v kratkih besedah ta odgovor označimo, povedal je gospodom celjskim, da bode vlada gimnazijo premestila, ako ne nehajo šuntati in dražiti. Če pomislimo, da je tudi znani dr. Waser pri nekem banketu čutil potrebo v sebi, da je opomnil sodnike, naj bodo v narodnih prašanjih pravični in ne strankarski, razvidimo lehko, da je hujskanje na Štajerskem do vrhunca dokipelo ter da preseda že kolovodjam nemško-liberalne stranke. O drugih zborih nimamo kaj posebnega poročati.

Na Hrvaškem volili so zopet jednega poslanca za sabor v Baniji; pri tej volitvi pokazala se je madjarska krutost zopet v navadnem svitu. Sploh so razmere na Hrvaškem take, da ni mogoče razsoditi, kako bodo končale. Dobro gotovo ne.

V zunanji politiki zanimajo še vedno v prvi vrsti razmere med Bolgari in Srbi. Slednji še vedno rožljajo sè sabljo in hočejo sedaj svetu dokazati, da sploh niso bili tepeni, da vsled tega se ne sme Bolgarija zjediniti z Rumelijo. Sploh vedejo se tako, kakor da bi hoteli vnovič vojno pričeti, toda otrok, ki se jedenkrat opeče, boji se dolgo ognja. Zato smatramo vse to rožljanje kot igračo, namenjeno v to, da bi kolikor mogoče dobre mirovne pogoje pridobilo Srbiji. Sicer se res sedaj nikako še resno ne misli na to, da bi se mir naredil, kajti do sedaj se niso mogli zjediniti niti o mestu, kjer naj bi se pogajanje pričelo. Da bi se na Srbe in Bolgare v tem oziru nekoliko pritisnilo, naznanile so velevlasti — na čelu jim Rusija —, da morati obe deželi vojsko razpustiti. Grki so menda že sprevideli, da bi bilo vendar lehko kmalu konec tem homatijam; zato so sedaj pričeli prav živo pretiti, da napovedó Turčiji vojno, a uverjen je vsakdo, da do tega nikako ne pride.

Na Španskem poskusili so menda republikanci ustajo v Kartageni, a po vladnih poročilih bila je zadušena.

Domače in razne vesti.

Za študentovsko kuhinjo so darovali Vincencijevi družbi p. n. gg. Matth. VI. 2-4. 1 gl.; g. Andrej Leban v Gergarji 2 gl.; dr. Anton Gregorčič 5 gl.; prof. Iv. Makuc v Bijelici za jednega učenca 13 gld.; J. M. v Št. Mavru 3 gld.

Ob enem je poklonil deželni poslanec dr. Anton Gregorčič o priliki smerti svoje sestre Marije (umerle 5. t. m.) naši konferenci Vincencijeve družbe za vboge v župnijah sv. Ignacija in sv. Vida 20 gl.; kateri znesek se je po odboru uže razdelil. Obdarovani reveži kličejo v sočutji in hvaležnosti: „Blaga naša Marija naj v Bogu mirno počiva".

Družba priobči svoje poročilo o delovanji leta

1885 v drugi polovici meseca januvarja in se tudi v novem letu iskreno priporoča vsem dobrotnikom in podpirateljem, katerim se letni računi vpošljejo. Bog naj pomnoži število prijateljev naših in naj nam dodeli v novem letu svoj blagoslov.

Za odbor: I. pl. Kleinmayr.

Franc grof Coronini, deželni glavar goriški, imenovan je po nadvojvodi Karolu Ludoviku, pokrovitelji orijentalskega muzeja na Dunaji, vodja upravnega sveta tega muzeja. V lastnoročnem pismu, katerega besede je objavil goriški „Corriere“, izrazil je nadvojvoda svojo nado, slonečo na zanimanji gospoda grofa za vsestranski napredek, da muzej bo lepo in uspešno napredoval pod novim ravnateljem upravnega sveta.

Goriška čitalnica dobi za pustni čas prav lepo dvorano. Parketi so že postavljeni, strop pomalan, stene pobarvane. Izdeluje se oder z vsem, kar je potrebno. Lep kinč novi dvorani bo svetilnica novega sistema (Siemens), ki bo prva svoje vrste v Gorici. Dajala bo svitlobe za 550 sveč, ki se lahko po volji zmanjša ali zvikša, in bo ob enem tudi zrak čistila, ker bo prah in saje vzdigovala in spuščala pod streho. Ko bo vse v redu, bo vredno ogledati si vso to pripravo.

Goriška ljudska posojilnica bi prav rada posojevala vsem rojakom, ki se k nji zatekajo, pa ne more, ker jej sredstva ne dopuščajo. Rojaki, katerim denar ostaja, bi pomagali sebi in sorojakom, ako bi naložili svoj denar v ljudski posojilnici, ki bi ga potem razposojevala na varne kraje.

Slov. bralno in podporno društvo. Na novo voljeni društveni odbor si je uže razdelil svoja opravila in sicer tako-le: č. g. deželni poslanec dr. Anton Gregorčič predsednik; prof. Julij plem. Kleinmayr podpredsednik; uradnik Jakončič tajnik; računski uradnik Ivo Pirjevec blagajnik; prof. Iv. Berbuč knjigovodja; učitelj Budau knjižničar; Vuga Jušt gospodarnik. Mimo teh so v odboru: gg. učitelj Sivec, tergovec Hvala, klobučar Fon in obhodnik Lodati.

Odslej bo v društveni bralnici 24 časopisov in to: 14 slov. 1 herv. 4 italij. in 5 nemških. Knjižnica pa je običajno odperta vsako nedeljo od 11-12 ure dopoldne. V istem času je v društvenih prostorih tudi g. blagajnik ali pa kak drug pooblaščen odbornik, da sprejema mesečnine in letnine.

Volil se je tudi veselični odsek, obstoječ iz gospodov: pf. Kleinmayr, predsednik in: Budau, Sivec, Jakončič, Fon, Lodati, Vuga, odsekovci. Kakor čujemo, se je do sedaj sklenilo, da se napravi ovi predpust jeden „velik ples“ koncem januvarja ali pričetkom februvarja in „velika beseda“ v drugi polovici februavarja z dramatično igro, dvogovorom, petjem in deklamacijo. Natančna določila, kakor tudi vabila se razpošljejo ob prav. času vsem društvenikom. — Preteklo nedeljo so se oddali na dražbi društveni časniki; ostala sta še dva neoddana, namreč „Volksblatt“ („Vaterlandova“ priloga), kliena cena 50 kr. za celo leto, in „Triester Zeitung“, kliena cena 3 gl. Društvenik, ki bi hotel lista kupiti, naj se oglasi.

Udom cecilijanskega društva za goriško nadškofijo je društveni tajnik ravnokar razposlal I. zvezek „Cerkvenih pesmi nabranih med slov. narodom“ kot darilo za l. 1885. Kdor darila ni prejel, naj se pri njem oglasi. Pri ti priložnosti opozarja, da mnogo udov ni še plačalo letnine za l. 1885 (II. društveno leto) in da oni, kteri imajo od društva posojene muzikalije leta in leta, naj nikar ne mislijo, da je smejo za zmerom obdržati ali popolnoma obrabiti. Zatorej so dotični udje naprošeni, naj prej ko mogoče plačajo letnino za 1885 (duhovni 1 fl., pevci neduhovni 50 kr.) in naj več kot eno leto posojene jim muzikalije društvu vrnejo. Ta poziv velja po društvenem § 6 kot prvi opomin. Ako udje po dvakratnem opominu letnine ne plačajo, se sami sebe iz društva izključijo.

Veteransko društvo goriško bo imelo prihodnjo nedeljo, 17. t. m., ob 10. uri predpoludne občni zbor v gostilnici „Pri pošti“ za Mesnicami št. 46. Odbor položi letne račune s poročilom; razpravljalo se bo o ustanovi podpornega društva za veterane v Gorici ter se bo slednjič volil nov odbor. Društvenikom priporočamo, naj se udeležijo v obilnem številu občnega zbora, da bodo slišali letni račun in da odločijo pri volitvi na tisto stran, ki je društvu v večjo korist.

Javna obravnava bo prihodnji ponedeljek 18. t. m. ob 9. uri predpoludne pred tukajšnjo c. k. okrožno sodnijo o ugovoru „Sočinega“ odgovornega urednika proti zasegi lanske številke 32. tega lista. Čitateljem je znano, da „Soča“ je bila prinesla 8. avgusta preteklega leta poročilo o ajševskem sprehodu nekaterih goriških gospodov, zarad česar je bila zaseżena. Za odgovornega urednika ugovarja vitez dr. Tonkli, državno pravdništvo zastopa T. Doljak, obravnavi bo predsedoval sodnijski svetovalec pl. Gironcoli. Kogar stvar zanima, sme priti poslušat.

Vreme imamo res nekam čudno. Pred osmimi dnevi oblačno, temno, ulažno; potem nekoliko hladneje s ploho in s snegom; na to zopet prijazno mehko in lepo; jutre morda že spet drugače, tako da človek ne vé, kako se ima oblačiti, da se ne prehladi ali da kaj drugega ne stakne. Gostov je v Gorici še precej in zdi se, da se počutijo razmerom dobro. Prav je njim, prav tudi nam; naj tudi dalje tako ostane.

Okrožnica Njih Svetosti Leona XIII o krščanski uravnavi držav izšla je v „Katoliški tiskarni“ v Ljubljani v posebni knjižici, ki šteje v mali osmerki 32 stranij, ter se bobiva po nizki ceni v raznih bukvarnah. Omikane Slovence, ki želijo imeti celo slovečo okrožnico v mali lični obliki skupej, opozarjamo na to primerno izdajo. Okrožnica je po svoji vsebini velike važnosti in vredna, da se seznanijo ž njo vsi politiki in oni, ki delujejo v javnem življenji.

O tržnih dnevih pribaja v Gorico mnogo ljudstva z dežele, ki dela v mestu nadlego mirnim Goričanom, posebno na cestah, ki vedejo na živinski trg imajo mestni služabniki mnogo opravka, da pospravijo vse groše in petice, katere plačujejo kmetje od živine, katero ženejo na trg. Gotovo je lepa velikodušnost, da mesto plačuje te služabnike iz svoje blagajnice, če tudi prodajalci in kupci tega nočejo spoznati. A hvalo in priznanje dobilo bi mesto prav gotovo ako bi hotelo razširiti ono ozko ulico „del Cristo“, ki vede iz ulice Vetturini proti živinskemu trgu, ki je ob takih dneh in tudi drugače prav nevarna. Ker je pred nekaterimi tedni tikom ob ulici ena hiša pogorela, je zdaj to delo veliko lažje nego kak drugi krat. Zato se drznemo, opomniti slavni mestni magistrat, naj bi podal slavnemu mestnemu starešinstvu poročilo o nujni potrebi, da bi se omenjena ulica zravnila in razširila, da se zaprečijo nesreče, ki so v tako ozki ulici ne le mogoče, ampak celo verjetne. Naj se ne čaka nesreča, da se zgodi, marveč naj se ji v okom pride, da se ne bo mogla zgoditi. Deželani plačujejo; naj se jim skrbi za varnost živine in življenja.

Goriški municipij poslal je mestnega učitelja, sina mestnega tajnika, Karola Fel. Favetti-ja v Rim, da se udeleži tamošnjega shoda gasilcev, katerim ima predložiti prašanje, kako se najuspešnejše nasprotuje škodi po ognji v takem mestu, ki ima v ta namen le 4000 do 5000 frankov (1800 do 2000 gld. v zlatu) na razpolago. Gasilska društva so najredkejša in najslabša v Italiji; rimsko društvo se ni udeležilo omenjenega shoda. Govori se, da začetnik tega shoda je zastopnik neke tovarne, ki izdeluje stroje za gasilce, in da mu je glavni namen, uvesti one stroje pri raznih društvih. Na prašanje, katero je nesel g. Favetti v Rim, bi morda najlaže odgovoril g. Pinaucig, načelnik goriških gasilcev, kateremu morajo biti domače raznere in potrebe najbolj znane. H čemu hoditi po svet v Rim, ko se lahko tudi doma dobi brez truda in brez stroškov. Radovedni smo, kak odgovor prinese g. Favetti, goriški poslanec, iz Rima.

Goriško gledišče nima posebne sreče. Ko je bila nemška družba tukaj, so neki pobalini razlivali v gledišči in zunaj njega neke smrdljive tekočine („Corriere“ je pisal, kako je tem ime), da ni bilo mogoče prestati. Ko so nastopili italijanski igralci, imeli so večinom prazne stole in so morali oditi. Zdaj so se vrnili Nemci in predstavljajo šaljive igre (Possen). Lastniki gledišča se radi tega jezijo in zahtevajo tečnejše hrane. Ritter bo že vedel, kako se tudi ta prepir potolaži, če tudi nekateri vihajo nosove. Italijanski življ no kaže veliko zanimanja za igre in besede. Na Silvestrov večer bilo je v Ginnastiki kakih 50 oseb; nekaj dnij pozneje so poslopje prodali na javni dražbi (Bozziniju za 13.000 gld.); a društvo še ostane.

Imenovanja c. k. finančnega vodstva v Trstu. Finančne straže nadzornik Jožef Vovk imenovan je carinar; carinski praktikanti Robert Baldassi, Evgen Camocino in Albert Krebs kontrolni pristavi pri carinskih uradih; praktikant Nikolaj Martinolich carinar; carinar Anton Kuštrin lukni in pomorsko-zdravstveni opravnik; respicijent finančne straže Ad. Bagnalasta carinski pristav ter lukni in zdravstveni opravnik v Milah; praktikant Rajmund Arming carinski kontrolor; praktikanta Teodor Lauffer in Rudolf Cavedoni carinska pristava; carinski pristav Karol Malloyer in carinar Ludovik Salix pl. Felbertha! carinska voditelja in lukna zdravstvena opravitelja.

Katolško bralno društvo v Št. Frjanu bo imelo v nedeljo 17. januarja t. l. izvanredni občni zbor ob 4. uri popoldne v društvenih prostorih. Na dnevnem redu bode pretresovanje društvenih pravil, kterim se misli nekaj dodati. Odbor.

Tako hudo ni, kakor je zadnjič nekdo pisal v „Soči“, da bi znal namreč dobiti deželno službo mož, ki je za njo nesposoben. Glavar naši deželi je grof Coronini, ki ima v državnem zboru kot državni poslanec izvrstne govore. Opominjam le na prelepi govor meseca oktobra preteklega leta, v katerem je poudarjal pravična načela o narodnostih in o vladanji države. Ni mogoče, da bi kot deželni glavar in načelnik samostalne deželne uprave ne izvrševal tega, o čemer je iz srca prepričan, za kar se z besedo poteguje uže leta in leta. Njegovo vitežko srce ne more biti le dobrota, katero bi zvijačniki in nasilniki zlorabili, ampak po potrebi tudi jeklen škit, ob katerem si zobe potrupijo hinavski prilizovalci in sleparji z učeno besedo. Grof Coronini si bo vedno svest, da je prvak v deželi, da je in ostane odgovoren za vse, kar se godi v deželi, odvisno od njega. Nikdar se ne bo čutil le italijanskega posланca, kateri bi moral capljati za italijanskim bobnom, ampak kot deželni načelnik bo hodil vedno na čelu pravične in, kolikor mogoče, dobre ter poštene deželne uprave. Kot tak ne dá se omrežiti, ampak ostane zvest onim načelom vladanja, katera odobruje kot državni poslanec. V tej nadi in v tem prepričanji trdim, da pokneženi grofiji goriški in gradiški, ne preti od te strani nikaka nevarnost.

Službeni razpis. Na slovenskem oddelku deželne kmetijske šole v Gorici je izpraznjeno mesto ravnatelja, kteri je ob enem tudi učitelj.

Za to službo je določena: a) letna plača 1200 gld. s pravico do 10 odstotnih 5letnih poviškov do dopolnjenega 20 leta službe, — po kteri dobi nehajo ti poviški — in s pravico do penzije, odmerjene po pravilih, veljavnih za deželne uradnike; b) nagrada 200 gld. za ravnateljstvo in oskrbovanje šolske kmetije; c) prosto stanovanje.

Zraven tega dobiva ravnatelj mesečnih 15 gld., da preskrbi s tem za šolsko postrežbo.

Ravnatelj se imenuje začasno, postane pa definitiven po preteku enega leta, ako se v tem času sponese v zadovoljnost deželnega odbora.

Prošnje z dokazi sposobnosti za izpraznjeno mesto in popolnega znanja slovenskega jezika naj se podajo podpisanemu deželnemu odboru do konca februarja tek. leta.

Deželni odbor v Gorici, 8. januarja 1886. Deželni glavar: Coronini.

Vinske cene domačega vina so jako nizke, skoro da ni kupčije z domačim blagom. Navozili so v deželo toliko tujega blaga, da domače zastaja. Vrhu tega se raznašajo vesti, da domače vino je šibko, da mu ni preveč upati, in tako ne morejo vinogradniki niti malega pridelka prodati, da si bi ga radi. Nadejati se je, da se cene zvišajo in da bo potem kaj kupčije.

Volitve v Trstu so prvi dan slabo izpale; izvoljeni so vsi kandidati Progressove stranke, katero imenujejo irredento. Obžalovati moramo, da se veleslavni vladi ni posrečilo, spraviti v zbor kandidatov patrijotične stranke. Letos sti si stali stranki nasproti pod izrecnim imenom patrijotične in italijansko-narodne, in zadnja je zmagala z blizu 500 glasov večine. V Trstu imajo toliko naprav, ki po mnenji visokih politikov nedvomno vzdržujejo in širijo patrijotični duh (n. pr. nemški jezik v ljudski šoli), in vender so volitve v laškem smislu. Razvidno je, da dosedanja patrijotična politika hodi kriva pota. Naravni zaštitnik avstrijskega čustva na jugu je slovanstvo; dokler se temu ne dá oddušek, bodo vsa druga sredstva zastonj. Moč slovanstva pokaže se pri volitvah v okolici, kjer zmagajo prav gotovo in z ogromno večino kandidati društva Edinost, črno-rumeni možje, na katerih država lahko drva cepl. Enaka moč pokaže se najbrže tudi v ostalih volilnih razredih v mestu, ako vlada stori svojo dolžnost v tisti meri, ki jej je na razpolago, ako se jej ne zdi morda previdno, pustiti italijanskim liberalcem še nekaj časa krmilo v rokah, da sami sebe izpodkopljejo. Med tržaškimi italianissimi, ki so prišli v zbor, štejejo se tudi Čeh Stransky, Hrvat Rasković, Grk Pervenaglù, židi Liebmann, Morpurgo in Venezian. Italija je lahko ponosna na take sinove!

Visoko starost 94 let dosegel je neki mož, ki je umrl pred novim letom v Lokavci, a rojen je bil na Gori ali na Otlici. Močan in zdrav je bil vse svoje življenje in delal je do zadnjega konca. Ko se je bližalo novo leto, spoznal je, da se mu bliža smrt, ter se pripravi z vsem; sam se preobleče, uleže in umrje. Kaj takega se redko prigodi, da bi kdo, ko je še zdrav, čutil, da je smrt blizu. Naj v miru počiva stari mož.

Listnica uredništva. Dopis iz Drežnice je že stavljen, pa smo ga morali odložiti za prihodnjo številko.

Javna zahvala.

Podpisana štejeva si v dolžnost, v lastnem in svojih bratov in sester imenu najtoplejšo zahvalo izreči v. čč. gg. duhovnim sobratom, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, vsem Kojščanskim in Cerovskim občinarjem, ki so bili tako prijazni, da so našo preljubo mater

Marijo

spremili do hladnega groba, ali pa nama o tej britkej zgubi izrazili svoje sočutje. Predraga ranjka bodi priporočena vsem v pobožno molitev. R. I. P.

Kojsko, 12. januarja 1886.

JOŽEF PAVLETIČ.
GOTARD PAVLETIČ.

Vsled naklonjenosti slavnega občinstva veljajo dandanes kot najprijetnejše in najboljše domače zdravilo lekarja **R. Brandt a švicarske kroglice,** ki se dobijo skoro v vsaki lekarni. Kdor trpi na zagačenji, kogar želodec tišči, komur sili krv v glavo, kogar rada glava boli itd., naj bi se po skušnji prepričal o izvrstni moči tega zdravila. Vsaka pristna škatlja (dobi se po 70 kr. v lekarnah) ima kot znamenje bel križ v rudečem polji in podpis R. Brandt-a.

Schwarzseidene Faille Française, Surah, Satin merveilleux, Satin Luxor, Atlasse, Damaste, Ripse und Caffete fl. 1.10 per Meter bis fl. 3.85 (in ca. 120 versch. Qual.) versendet in einzelnen Roben und Stücken zollfrei ins Haus das Seidenfabrik-Depot G. HENNEBERG (k. und k. Hoflieferant), ZÜRICH. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Farbige Seidene Faille Française Surah, Satin merveilleux, Atlasse, Damaste, Ripse und Caffete fl. 1.35 per Meter bis fl. 7.45 vers. in einzelnen Roben Seidenfabrik-Depot G. HENNEBERG (k. und k. Hoflieferant), ZÜRICH. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

EDINO

v največji krojačnici za možke

IGNACIJA STEINER-JA

V GORICI

nahajajo se izgotovljene v neizmerno izbero

ZA ZIMSKI ČAS

povrhne suknje za možke podobiečene z volno . . . . . po gl. 10 do 40
popolna obleka za možke, lično delo po gl. 10 do 30
hlače za možke, nov kroj . . po gl. 3 do 10
Mentschikoff za možke . . . po gl. 14 do 26
halje Nordpol (severni tečaj) neizmernega trpeža . . . po gl. 10 do 12

Popolna obleka za dečke in otroke, za sobo, plašči za dež nepremočljivi, čevlji za lov, vrhu tega

BOGATA ZALOGA

plaščev watherproff, dolman, sacco za gospe — za to blago odprt se je v večjo složnost gospodov odjemnikov poseben oddelek v posebnem, ločenem prostoru blizu prodajalnice.

watherproff in povrhne suknje za otroke od 2 let in več.

Blago vsake vrste za delo po meri, cene prav nizke, delo lično, stvari, ki ne dopadajo, se zmenijo brez težave.

Edina zaloga **srajc, jop, izvirnih svitic** z volne iz imenitne tovarne v Stockolmu pod odgovornostjo **prof. dr. Jägerja.**

Antirrheúmon, najboljše zdravilo proti prehlajenju in če bolijo kosti, proti hromoti delavnih čutnic, bolečinam v križi in v prsih, prehladnim bolečinam v glavi in v zobeh. Steklenica 40 kr.

Pastile santoninske; (kolesca zoper gliste, izkušeno zdravilo zoper gliste, škatljica 10 kr., 100 koščekov 50 kr., 1000 koščekov 4 gld., 2000 koščekov 6 gl.

Salicilne pastile proti prehlajenju, najboljši pripomoček proti davici (difteritis), pljučnim, prsnim in vratnim bolečinam, zoper kašelj in hripavost; škatljica 20 kr.

Zeliščni prsni sirop. Ta iz zdravilnih zelišč izdelani sirop se rabi z najboljšim uspehom proti vsem prsnim in pljučnim boleznim, zasliženju, kašlju, hripavosti, dušljivemu kašlju itd. Odraščeni naj vzamejo 3 do 4 žlice vsak dan, otroci pa toliko žličic. Steklenica 36 kr.

Tu navedena, kakor vsa druga zdravila se zmiraj sveža dobé v lekarni

G. Piccoli-ja

„Pri Angelu“

v Ljubljani,

na Dunajski cesti,

kjer se naročila takoj po pošti proti povzetju izvršujejo.

Osrednja zaloga volnenih rob

doktorja J. Jägerja,

namreč: srajc, svitic, jopičev za gospode in gospe, popolnih oblek za otroke, pasov okolo života, gorkih obez ob kolenih, gamašov, nogovic posebno pripravnih proti ozebkom, rokovic, telovnikov z rokavi za gospode. Prodaja na debelo in na drobno

Ignac Steiner

v Gorici.

Krasno sadno drevje,

pozlahtneno z najfinejšimi vrstami prodaja **vodstvo deželne kranjske vinarske in sadjarske šole na Slapu pri Vipavi** po sledečih cenah:

Jabelka:		**Češnje:**	
Visoka debla	40 kr.	Visoka debla	40 kr.
Poldebla	30 „	Poldebla	30 „
Hruške:		**Breskve:**	
Visoka debla	50 kr.	Dveletne požlahtnitve na mandel.	30 kr.
Poldebla	40 „		

Visokost visokih debel, od koreninega vratu do krone računjeno 160 cm., poldebel 115 cm., srednja debelost debel pa 9 cm. obvoda.

Kranjci dobodo drevje 10% cenejše. — Zaznamek vrst na zahtevanje brezplačno.

Išče se kmet

iz okolice, ki bi se hotel oglasiti pri podpisanem, da bi mu pripeljal nekaj dobrega kamenja za zidanje.

Jožef Sturli,
steklar na Travniku v Gorici.

Razpustno mijlo,

iznašel in je osebno pripravlja

Franc Pichler, c. k. viši živinski zdravnik v avstrijsko-ogerski vojni,

ozdravi vsako zunanjo hibo in kožno bolezen pri vseh domačih živalih, odstrani vsak pogrešek, ki je nasproten lepoti ali rabi pri konjih, ozdravi navadno vsako hromost, naj bo nova ali stara, in je **korenito zdravilo posebno pri boleznih v žlezah in v nogah, posebno pri vnetji kit in kadar gloda sedlo ali oprava.**

Razpustno mijlo (Resolvirseife) dobilo je opetovano **častna spričevala** in **zahvalna pisma** radi svojih izvrstnih lastnostij in naglega zdravljenja od kmetijskih društev, živinskih zdravnikov in mnogih posestnikov.

1 kos razp. mijla od 50 gramov za 10 bolnih konj 1 gl. 20 kr.
1 „ „ „ „ 120 „ „ 25 „ „ 2 „ 40 „

Vsakemu kosu razp. mijla pridejan je poduk o njegovi rabi v deželnem jeziku.

Glavni razprodaj za vse dele sveta ima: Wasilewski & Pilaski v Varšavi.

Glavno zalogo za Gorico ima J. Cristofoletti, lekar in dvorni zalagatelj; dalje se dobiva v Gorici pri A. pl. Gironcolu, lekarji, pri mnogih drugih lekarjih in v drogerijah.

Da se zaprečijo posnetki, ima vsaka škatlja razpustnega mijla zraven stoječo, postavno zavarovano marko in naš podpis. Wasilewski & Pilaski. Varšava.

CVET ZOPER TRGANJE

po dr. Maliči

je odločno najboljše zdravilo zoper **protin** ter **revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, otrpnele ude in kite** itd., malo časa če se rabi, pa mine po polnem trganje, kar dokazuje obilne zahval. Zahteva naj se samo **„cvet zoper trganje po dr. Maliči“** z zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Zahvala.

Schutzmarke. Gospodu **pl. Trnkóczy-ju,** lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na **protinskej bolezni** na nogi **silno trpeli** in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in uže več dnij niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš **dr. Maličev protinski cvet po 50 kr.** ter si ga nemudoma naročim. In res imel je **čudovit vspeh,** da so se po kratkej rabi **oprostili mučnih bolečin.** S popolnim prepričanjem **priznavam torej dr. Maličev protinski cvet** kot **izvrstno zdravilo** in ga vsakemu bolniku v jednakej bolezni **priporočam.** Vašej blagorodnosti pa izrekam **najprisrčnejšo zahvalo** z vsem spoštovanjem udani

Franc Jug, posestnik v Šmarji pri Celji.

Planinski zeliščni sirup kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne bolečine; 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovinih se nahajajoči soki in siropi.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv.,

ne smele bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skaženem želodci, jetrnih in obistnji boleznih, v škatuljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatuljami 1 gold. 5 kr. Manje od enega zavoja se s pošto ne razpošilja.

Naročila se izvršé: najhitreje s poštnim povzetjem in Adresa je:

Lekarna TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.

POTNIKE IN BLAGO
spravlja v

Ameriko

najbolje in najceneje

Arnold Reif, *na Dunaji, I. Kolowratring h. št. 9*

(Najstarejša firma te vrste.)

Blagorodni gospod! Polen hvaležnosti naznanjam Vam predober uspeh Vašega imenitnega dr. Rosa življenskega balzama. 5 let trpinčila je mojo soprogo strašna želodčna bolezen, ki se je v zadnjih 2 letih tako pomnožila, da jo je pogosto prejemal krč, posebno to leto so se ponavljali vsakih 8—14 dnij in so trpeli po 18—20 ur. Vsa zdravila in ves trud bil je zavržen; najmanjšega uspeha nismo mogli doseči, ker bolezen se je vekšala od tedna do tedna in je uzročila še drugih boleznij, namreč zlatenico in krč v maternici, kateri jej je delal posebno ob času čiščenja neizrekljive bolečine, tako da je bila uže večkrat blizu smrti. Vsi, ki so jo poznali, so se ji čudili, kakor da bi bila prišla iz groba, in res bila je bolj podobna duhu ko živemu bitju, dokler nisem kupil na priporočilo nekaterih prijateljev nekaj steklenic Vašega čudo uspešnega dr. Rosa življenskega balzama v lekarni v M. Schönbergu, kateri jej ni le težav zmanjšal, ampak tudi popolno zdravje podelil, tako da čvrsta in zdrava opravlja vsa svoja dela. Zahvaljevaje se Vam oba, jaz in soproga, za čudni uspeh Vašega izvrstnega dr. Rosa življenskega balzama, štejeva si v čast, priporočati vsakteremu, ki trpi na takih bolečinah, naj dr. Rosa življenski balzam rabi pred vsakim zdravilom. Z vsem spoštovanjem znamujeva se Vam prehvaležna

v Reitendorfu pri M. Schönbergu, 28. dec. 1880

Franc Mönnich s soprogo.

Nagla in gotova pomoč za želodčne bolezni in njih nastopke.

Ohranitev zdravlja

je odvisna zgoli od **ohranitve** in **pospeševanja** dobrega **prebavljanja,** ker ta je **glavni pogoj zdravja** in **telesnega in dušnega dobrega čutenja.** Najbolj **potrjeno DOMAČE ZDRAVILO, prebavljanje** vrediti, doseči primerno **mešanje krvi,** odpraviti **pokvarjene nezdrave krvne dele,** to je uže več let **sploh znani** in priljubljeni

dr. ROSA življenski balsam.

Napravljen iz **najboljših, zdravniško najkrepkejših zdravilskih zelišč,** potrjen je posebno kakor gotova pomoč pri vseh **slabostih prebavljanja,** posebno pri **presedanju, po kislem dišečim riganju, napenjanju, bluvanju,** pri **bolečinah v telesu in želodcu, želodčnem krču prenabasanju žalodca z jedmi, zasliženju, krvnem navalu, hemeroidah, ženskih boleznih, boleznih v črevih, hipohondriji** in **metanholiji** (vsled **slabega prebavljanja**); on oživlja vso delavnost **prebavljanja,** dela **zdravo in čisto kri** in **bolno telo** dobiva zopet **poprejšno moč** in **zdravje.** Vsled te izvrstne moči je postal gotovo in potrjeno **ljudsko domače zdravilo** ter se sploh razširil.

1 steklenica 50 kr., dvojna stektenica 1 gl.

Na tisoče pohvalnih pisem lahko vsak pregleda. Pošilja se na **franklirana pisma proti povzetju zneska na vse strani.**

SVARJENJE!

Da se izognejo neljubim napakam, zato prosim vse p. n. gg. naročnike, naj povsodi izrečno **dr. Rozov življenski balzam** iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo življenski balzam, in ne izrečno **dr. Rozovega** življenskega balzama.

Pravi dr. Rosa življenski balzam

dobi se samo v glavni zalogi izdelovalca **B. Fragner-ja,** v lekarni „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3. — V GORICI: **G. Cristofoletti,** lekarničar; **G. B. Pontoni,** lekarničar; **R. Kürner,** lekarničar. **A. de Gironcoli** lekarn. V OGLEJI: **Damaso d'Elia.** — V TRSTU: **P. Prendini,** lekarničar; **G. Foraboschi,** lekarničar, **J. Serravallo**; **Ed. de Leitenburg,** lekarničar. **Ant. Suttina** — V ZAGREBU: **C. Arazim,** lekarničar.

Vse lekarne in večje trgovine z materijalnim blagom v Avstro-Ogerskej imajo zalogo tega življenskega balzama.

TAM SE TUDI DOBI:

Pražko domače mazilo zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo, ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanji, pri izlezah, oteklinah, pri zmaščenji, pri morski [mrtvi] kosti zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, rokah, v ledji če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razkopanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule in otekline se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, **potegne mazilo v kratkem vso gnojico** na-se, in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem **rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena.** Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo poteši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti potem še le se mazilo na nje prilepi.

Škatljice se dobodo po 25 in 35 kr.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejšo sredstvo znano odstrani nagluhost, po njem se dobi tudi popolno uže zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gl. a. v.

Izdajatelj in odgovorni urednik: M. KOREČ. — Tiska: „Hilarijanska tiskarna“ v Gorici.